

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Ana María Páez Juárez

Εναγόμενη: Nobel Plásticos Ibérica S.A.

Έτεροι διάδικοι: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) και Ministerio Fiscal

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει οι εργαζόμενοι που χαρακτηρίζονται ως ιδιαίτερος ευαίσθητοι σε ορισμένους κινδύνους να θεωρούνται πρόσωπα με αναπηρία για τους σκοπούς της εφαρμογής της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία⁽¹⁾, όπως έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν, λόγω των ιδιαίτερων προσωπικών χαρακτηριστικών τους ή γνωστής σωματικής τους καταστάσεως, είναι ιδιαίτερος ευαίσθητοι στους κινδύνους που απορρέουν από την εργασία και για τον λόγο αυτό δεν δύνανται να εργαστούν σε ορισμένες θέσεις εργασίας διότι τούτο συνεπάγεται κίνδυνο για τη δική τους υγεία ή για άλλα πρόσωπα;

Για την περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, υποβάλλονται τα ακόλουθα ερωτήματα:

2) Συνιστά η απόφαση απολύσεως εργαζομένης για οικονομικούς, τεχνικούς, οργανωτικούς ή παραγωγικούς λόγους άμεση ή έμμεση διάκριση κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/78 όταν έχει αναγνωριστεί αναπηρία του εν λόγω προσώπου καθόσον είναι ιδιαίτερος ευαίσθητο ώστε να εργαστεί σε ορισμένες θέσεις εργασίας εξαιτίας των σωματικών του παθήσεων και για τον λόγο αυτό δυσκολεύεται να επιτύχει τα επίπεδα παραγωγικότητας που απαιτούνται ώστε να μην είναι υποψήφιο προς απόλυση;

3) Συνιστά η απόφαση απολύσεως εργαζομένης για οικονομικούς, τεχνικούς, οργανωτικούς ή παραγωγικούς λόγους άμεση ή έμμεση διάκριση κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/78 όταν έχει αναγνωριστεί αναπηρία του εν λόγω προσώπου καθόσον έχει αναγνωριστεί η ιδιότητά του ως ιδιαίτερος ευαίσθητου ώστε να εργαστεί σε ορισμένες θέσεις εργασίας εξαιτίας των σωματικών του παθήσεων και η απόφαση λαμβάνεται, μεταξύ άλλων κριτηρίων επιλογής, βάσει των πολλαπλών δεξιοτήτων προς εργασία σε όλες τις θέσεις εργασίας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων στις οποίες το πρόσωπο με αναπηρία δεν μπορεί να εργαστεί;

4) Συνιστά η απόφαση απολύσεως εργαζομένης για οικονομικούς, τεχνικούς, οργανωτικούς ή παραγωγικούς λόγους έμμεση διάκριση όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/78 όταν έχει αναγνωριστεί αναπηρία του εν λόγω προσώπου και για τον λόγο αυτό έχει αναγνωριστεί η ιδιότητά του ως ιδιαίτερος ευαίσθητου ώστε να εργαστεί σε ορισμένες θέσεις εργασίας εξαιτίας των σωματικών του παθήσεων, οι οποίες προκάλεσαν μακροχρόνιες απουσίες ή αναρρωτικές άδειες πριν από την απόλυση, η δε απόφαση λαμβάνεται, μεταξύ άλλων κριτηρίων επιλογής, βάσει του απουσιασμού της εργαζομένης αυτής;

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, L 303, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 15 Ιουνίου 2018 — Antonio Bocero Torrico κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social και Tesorería General de la Seguridad Social

(Υπόθεση C-398/18)

(2018/C 294/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Antonio Bocero Torrico

Εφεσίβλητοι: Instituto Nacional de la Seguridad Social και Tesorería General de la Seguridad Social

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 48 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία σύμφωνα με την οποία για τη χορήγηση πρόωρης συντάξεως γήρατος το ποσό της καταβλητέας συντάξεως πρέπει να υπερβαίνει το ποσό της κατώτατης συντάξεως που δικαιούται ο ενδιαφερόμενος σύμφωνα με την εν λόγω εθνική νομοθεσία, όταν η «καταβλητέα σύνταξη» έχει την έννοια του πραγματικού ποσού συντάξεως που καταβάλλεται μόνο από το αρμόδιο κράτος μέλος (εν προκειμένω την Ισπανία), χωρίς να συνυπολογίζεται το πραγματικό ποσό συντάξεως που ενδεχομένως καταβάλλεται στο πλαίσιο διαφορετικής παροχής της αυτής φύσεως από άλλο ή άλλα κράτη μέλη;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 18 Ιουνίου 2018 — Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV κατά Autoriteit Consument en Markt

(Υπόθεση C-399/18)

(2018/C 294/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Εφεσίβλητη: Autoriteit Consument en Markt

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει ενιαίο τιμολόγιο δυναμικότητας το οποίο δεν προβλέπει διαφοροποίηση ανάλογα με τον τύπο χρήστη δικτύου, αλλά ανάλογα με τη συμβατική δυναμικότητα, προς το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 715/2009 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στα δίκτυα μεταφοράς φυσικού αερίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1775/2005 (κανονισμού για το αέριο);

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 211, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Krajský soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία) στις 18 Ιουνίου 2018 — Herst, s.r.o. κατά Odvolací finanční ředitelství

(Υπόθεση C-401/18)

(2018/C 294/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský soud v Praze

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Herst, s.r.o.

Καθή: Odvolací finanční ředitelství

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει να θεωρείται υποκείμενος στον φόρο κατά την έννοια του άρθρου 138, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (στο εξής: οδηγία ΦΠΑ) κάθε υποκείμενος στον φόρο; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, σε ποιους υποκείμενους στον φόρο εφαρμόζεται η διάταξη αυτή;